

§ 5.

Fra den Tid, da denne Lov træder i Kraft, skulle de Reiser, som omhandles i Fdg. ang. Fribefordringsvæsenet af 26de Juni 1844 § 4 Nr. 3 Littr. a—c, i § 4 Nr. 6 forsaavidt de deri omhandlede Reiser ske i Strafferetspleiens Tjeneste, i § 4 Nr. 7 Littr. d. og e. samt f. forsaavidt sidstnævnte Littra omhandler Reiser, der foretages i Strafferetspleiens Tjeneste, samt i § 4 Nr. 11 og 12, ophøre at være Amtsreiser, og kan Befordring til Reiser i Strafferetspleiens Tjeneste ikke fordres afgiven in natura, men bliver at tilveiebringe ved leiede Befordringer paa Statskassens Regning, forsaavidt ikke Overenskomst er sluttet med de paa gjældende Embedsmænd om selv at sørge for deres Befordring. Dog kunne paa Landet Kjørsler og Budsendelser ved ridende Bud, som Netternes og Politiets Virksomhed udkræver, eller som nødvendiggjøres ved Anholdtes eller Arrestanters Transport, forsaavidt behørig Befordring eller Budsendelse ikke i betimelig Tid kunne faas for en passende Betaling, fordres afgivne in natura efter Reglerne for Sognereiser dog mod saadan Betaling af Statskassen, som Amtmanden skjønner at være passende.

§ 6.

For Kjøbenhavns Stadsrets Omraade ordnes de Forhold, som omhandles i §§ 1—5 ved særlig Lov.

§ 7.

Formændene for Landsretter, Underdommere og Politimestre ere berettigede til passende Forstkud af Statskassen til Afholdelse af de i Strafferetspleien foresaldende Udgifter, der skulle afholdes af Statskassen. Netterne ere med Hensyn til Regnskabsafslæggelse for de Beløb, som gennem samme udbetales til Strafferetspleiens Formaal, underkastede de Forskrifter, som nærmere fastsættes ved Anordning.

§ 8.

De Udgifter, der omhandles i denne Lovs § 1, og de Udgifter, som medgaa til Straffangere's Ophold i og Hjemsendelse fra Statens Strafanstalter, samt til Eksekution af Dødsdomte, kunne ikke fordres godtgjorte af Domsældte eller hans Bo. Det samme gjælder Udgifterne til Befordring for de i Strafferetspleiens Tjeneste virkende Embedsmænd, forsaavidt deres Ret til fri Befordring er afløst ved Overenskomster om et fast Vederlag, jfr. derhos Lov om Strafferetspleien § 475 2det og 3die Stykke.

§ 9.

Denne Lov, der ikke gjælder for Færverne, træder i Kraft samtidig med Loven om Strafferetspleien, dog saaledes at de til Baretægtsfangere og Straffangere's Underholdning og Forpleining medgaaende Udgifter, forsaavidt angaar de Straffesager, der efter det nævnte Tidspunkt i Medfør af Lov om Strafferetspleien fremdeles behandles efter de tidligere gjældende Regler, ogsaa afholdes paa den hidtil brugelige Maade.